
TAIMEKASVATUS

KARTULI MERIKLOONIDE KVX-RESISTENTSUSE SÖLTUVUS OPEREERITAVA MERISTEEMI LOKALISATSIOONIST TAIMEL

M. Agur, V. Rosenberg

Teaduskeskuses EVIKA loodud seemnekartuli tervendamise süsteemi funktsionaalseks ühikuks on merikloon, s.t. ühe meristeemi järglaskond. EVIKA teadlased on kindlaks teinud, et sama sordi merikloonide majanduslikud omadused (saagikus, tärlisesisaldus, fütoftora resistentsus jt.) erinevad (Rosenberg jt., 1996a, 1996b; Rosenberg, 1997). EBI taimeviroloogia osakonna andmetel erinevad sama sordi merikloonid ka oma viirusresistentsuselt, mis võimaldab neist perspektiivsemaid välja selekteerida (Agur, 1994). Merikloonide viirusresistentsusanalüüs moodustab ühe lõigu taimeviroloogia osakonnas läbiviidavast uuringust, mille eesmärgiks on kartuli sordiaretusele ja seemnekasvatusele viirusresistentse lähtematerjali saamise teoreetiliste ja tehnoloogiliste aluste väljatöötamine (Agur jt., 1996).

Käesoleva uuringu eesmärgiks oli välja selgitada resistentsusnäitajate, viirusresistentsusastme ja viiruse biosünteesi intensiivsuse sõltuvus merikloon regenereerimiseks kasutatud meristeemi lokalisatsioonist taimel.

Materjal ja metoodika

Uurimisobjektiks olid nelja kartulisordi 13 merikloon ('Kondor' – 4, 'Eba' – 4, 'Ando' – 2, 'Varajane kollane' – 3), mis on saadud EVIKA-s sama taime vörsetipu, lehekaenla või õiealgest opereeritud meristeemist. Mikrokloonitud katseklaasitaimed anti EBI taimeviroloogia osakonnale, kus viidi läbi nende viirusresistentsusanalüüs. Potistatud taimed (à 12 taime) nakatati mahlinokulatsiooniga 7–8 lehe staadiumis kartuliviiruse X tüvega KVX₁₇. Merikloonidel määratigi vastuvõtluskuse aste (vastuvõtlite taimede %) ja viiruse biosünteesi intensiivsus (antigeeni kontsentratsioon ELISA-testi andmetel). Analüüsile allutati nii inokuleeritud taimed (1. katseaasta) kui ka nende muguljärglased (2. katseaasta).

Katsetulemused ja arutelu

Uuritud merikloonide inokuleeritud taimede ja nende muguljärglaste vastuvõtluskuse astme (VVA) KVX₁₇-le ja viiruse biosünteesi intensiivsuse (VBSI) analüüs on toodud tabelis.

Saadud andmetest selgus, et VVA KVX₁₇-le ja VBSI erines nii sorditi kui ka meriklooniti olenevalt selle saamiseks kasutatud meristeemi lokalisatsioonist taimel. Sortide 'Kondor' ja 'Varajane kollane' kõigi katses olnud merikloonide VVA KVX₁₇-le oli 100%, sortide 'Eba' ja 'Ando' merikloonidel oli VVA KVX₁₇-le madalam (51,6...100%) ja erines olenevalt opereeritava meristeemi lokalisatsioonist. Mõlemas sordis puhul oli VVA kõrgem vörsetipust, seejärel õiealgest regenereeritud ja kõige madalam lehekaenla meristeemist regenereeritud merikloonidel.

Viiruse biosünteesi intensiivsus erines nii sorditi kui meriklooniti, seejuures olenemata merikloonide VVA tasemest. Kõigil uuritud sortidel leiti, et VBSI oli kõrgem vörsetipu ja õiealge meristeemist regenereeritud merikloonidel ja madalam lehekaenlast regenereeritud merikloonidel.

Katsetulemustest selgus, et sama sordi sama taime erineva lokalisatsiooniga meristeemidest regenereeritud merikloonide viirusresistentsustase erineb. Lehekaenlast opereeritud meristeemide kasutamisel saadi madalam VVA ja VBSI-ga merikloonid kui vörsetipu või õiealge meristeemi kasutamisel. Kahe katseaasta analüüsituulemuste võrdlus näitas, et VVA ja VBSI tase oli madalam inokuleeritud taimedes ja kõrgem nende muguljärglastes. Väärib märkimist asjaolu, et nimetatud resistentsusnäitajate suhe erineva lokalisatsiooniga meristeemist regenereeritud merikloonides jäi ka teisel katseaastal püsima, s.t. oli inokuleeritud taimedes ja nende muguljärglastes samasuunaline. Viiruse akumulatsiooni tase taimes on näitaja, millega iseloomustatakse kvantitatiivselt suhtelise resistentsuse astet (Hunger, Sherwood, 1985). Seega võib väita, et merikloonid 'Kondor' 1065/263 ja 1065/275, 'Eba' 3373/329 ja 996/427, 'Ando' 189 ja 'Varajane kollane' 4/117/137 olid suhteliselt kõrgema resistentsusega kui ülejäänud katsesolnud merikloonid.

Meristeemmeetodiga on võimalik vabastada seemnekartuli algmaterjal viirusnakkusest. Tervendatud materjali uusnakkuse kiiruse määrab selle viirusresistentsus. Käesoleva uurimuse tulemustest järeltub, et merikloonide viirusresistentsuse taset on võimalik suunata. Seemnekartuli algmaterjali tervendamisel nimetatud meetodiga on soovitav toota merikloone kartulitaime lehekaenla meristeemi baasil. Saadud andmed kehtivad KVX suhtes ja vajavad kontrolli teiste kartulit kahjustavate viiruste suhtes. Perspektiivis nähakse ette samade merikloonide viirusresistentsuse ja majanduslike omaduste võrdlev analüüs ja merikloonide valik mõlema näitajate gruppi alusel.

Tabel 1. Vastuvõtluskusastme ja viiruse biosünteesi intensiivsuse võrdlus KVX₁₇-ga nakatatud merikloonides, regenereritud erineva lokalisatsiooniga meristeemidest (1. katseaasta – inokuleeritud taimed, 2. katseaasta – inokuleeritud taimede muguljärglased)

Table 1. Comparision of susceptibility and virus biosynthesis intensity in inoculated with KVX₁₇ meristemic clones (1st year – inoculated plants, 2nd year – potatoes from inoculated plants)

Merikloon Meristemic clones	Meristeemi lokalisatsioon Location of meristems	Vastuvõtluskusaste (%) Susceptibility (%)		Viiruse biosünteesi intensiivsus* Intensity of virus biosynthesis*	
		1. aasta 1 st year	2. aasta 2 nd year	1. aasta 1 st year	2. aasta 2 nd year
'Kondor'					
1065/268	võrsetipp / apical bud	100,0	100,0	0,283	0,453
1065/263	lehekaenal / lateral bud	100,0	100,0	0,170	0,249
1065/275/596	võrsetipp / apical bud	100,0	100,0	0,236	0,451
1065/275	lehekaenal / lateral bud	100,0	100,0	0,174	0,192
'Eba'					
3373/335	võrsetipp / apical bud	100,0	100,0	0,250	0,324
3373/329	lehekaenal / lateral bud	83,3	85,0	0,246	0,319
996/435	õisiku alge / immature bud of flower	91,6	96,6	0,252	0,196
996/427	lehekaenal / lateral bud	50,0	51,6	0,235	0,191
'Ando'					
191	võrsetipp / apical bud	50,0	91,6	0,222	0,449
189	lehekaenal / lateral bud	75,0	83,3	0,160	0,365
'Varajane kollane'					
4/117 144	võrsetipp / apical bud	100,0	100,0	0,383	0,388
4/117 139	õisiku alge / immature bud of flower	100,0	100,0	0,359	0,385
4/117 137	lehekaenal / lateral bud	100,0	100,0	0,299	0,375

* ELISA-testi andmed (A₄₉₀) / ELISA-test data

Kirjandus

- Agur M. A Comparative Study on the Susceptibility/resistance of the Meristemic Clones of Potato Cultivars (Premiere, Eba, Kondor) to Potato Virus X. – Plant Science, Sofia, vol. XXXI, No. 7-10, p. 184...187, 1994.
- Agur M., Kollist Ü., Tikk E., Soon K. Kartuli aretus-lähtematerjali viirusresistentsuse tõstmise tehnoloogilistest võimalustest. – Kaasaegsed meetodid sordiaretuses. Jõgeva, lk. 73...85, 1996.
- Hunger R. M., Sherwood J. L. Use of Symptomatology and Virus Concentration for Evaluating Resistance to Wheat Soilborne Mosaic Virus. – Plant Disease, vol. 69, No. 10, p. 848...850, 1985.
- Rosenberg V., Kotkas K., Talvoja P. The research of differences of potato meristem clones on the resistance to Phytophthora infestans on the field and in vitro conditions. – 12th Triennial Conf. of the Eur. Association for Potato Research. Veldhoven, The Netherlands, p. 413...414, 1996a.
- Rosenberg V., Talvoja P., Lõhmus A. Meristeemkloonide uurimise tulemusi Eesti Taimebiotehnika Uurimiskeskuses EVIKA. – Põllumajandus, nr. 7/8, lk. 9...11, 1996.
- Rosenberg V. Research on yield capacity of meristem clones. – EAPR Joint Agronomy-utilization Conf., Halmstad, Sweden, p. 34...35, 1997.

Dependence of PVX-resistance of the Potato Meristemic Clones on the Location of Operated Meristem in the Plant

M. Agur, V. Rosenberg

Summary

The degree of susceptibility to PVX and intensity of virus biosynthesis in the meristemic clones regenerated from meristems got from different parts of the same plant (apical and lateral buds of shoot, immature bud of flower) were compared. The 13 meristemic clones of four variety (Kondor, Eba, Premiere, Varajane kollane) were inoculated and analysed. All varieties showed the highest degree of susceptibility and intensity of PVX biosynthesis in the meristemic clones got from apical bud of shoot and the lowest one in the clones from lateral bud of shoot. The analyses of inoculated plants and their second generation gave the same results. The meristemic clones regenerated from lateral bud of shoot operated meristems were recommended as a source to get more resistant to PVX initial material for seed potato production by tip culture technique.